

manifestacions intrínsecas y expontíncas de la naturalesa[^] veentse per aquesta eausa precisada a seguir sempre un procediment racional, que equival á ordre. Aque^{^^}t ordre d[^] operacions anomenat justament *moral*, ha de reconèixer necessàriament una norma anterior á sa primera aplicació si's vol evitar una conlradicció manifesta; la norma en qüestió es la lley eterna de Den que mana llurs creaturas ab verdader dret, ó sía, ab potestat inviolable, formantse d'aquí el primer principi jurídic: *ordinan serva[^]ae* qnat principi naix el *d[^]bar* fonamental, gínessis y causa de íoís *els drets*. Deu *ordena* y localiza un deber en nosaltres de respectar y guardar *V ordre*. Devem clonchs obrar conforme al ordre establert per Deu» si no volém negar un dret indiscutible al Creador: aytal estrictíssima obligació que 'ns constreny, ens dona un perfet *drcl* natural pera tots els medis essencials y necessaris al compliment del ja dit ^6'ÍLT. No *s dona per consegüent l'ordre moral destituït del }urídici; son inseparables y constitueixen dos polos á' un mateix sistema.

Cora més tart, al estudiar *V autoritat* y *H poble* \ii\wém de veure la *constitució* del "status individual[^]; y refutar las teorías dè sociolop;ui evolucionista, representadas per Ki'ause, Giner, Guyau, Spencer y Fonillée, 'ns abstenim de certas aplicacions que 'ns pcrm[^]tería el desenrotllo de Ut qüestió y seguim el mateix: ordre.

En el present argument com en els demés, suposem conr Á. veritat inconcusa lo del Apòstol: *[^]Ubí non est lex, nec prevaricatíOjj. La lley ó regla moral es la condició essencial de tal manera que[^] en l' hipr[^]tessís absurda de que existís la naturalesa racional sens llej[^] natural[^] no podria haverhi pecat ni desordre moral en el mon. L' home, conforme !iem vist en el primer **estiuli** es relHgiós en virtut de llur naturalesa racional, ja que *V* hi es absolutamenti ini-